

ПАГАДНЕННЕ

паміж Урадам Рэспублікі Польшча і Урадам Рэспублікі Беларусь
аб пазбяганні двайнога падаткаабкладання даходаў і маёмасці

Урад Рэспублікі Польшча і

Урад Рэспублікі Беларусь

кіруючыся імкненнем замацаваць і развіваць добрасуседскія
адносіны ў эканамічнай, тэхнічнай, культурнай і іншых галінах і ў
мэтах пазбягання двайнога падаткаабкладання даходаў і маёмасці
дамовіліся аб наступным.

А Р Т Ы К У Л І

Сфера прымянення Пагаднення

Дадзенае Пагадненне прымяняецца да асоб, якія для мэт падат-
каабкладання лічацца асобамі з пастаянным месцазнаходжаннем у
адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржавах.

А Р Т Ы К У Л 2

Падаткі, на якія распаўсюджваецца Пагадненне

1. Дадзенае Пагадненне распаўсюджваецца на наступныя падаткі:

а) у Рэспубліцы Польшча:

падаходны падатак з юрыдычных асоб;

падаходны падатак з фізічных асоб;

сельскагаспадарчы падатак;

(які далей называецца "падатак Рэспублікі Польшча");

б) у Рэспубліцы Беларусь:

падатак на даходы і прыбытак юрыдычных асоб;

падаходны падатак з грамадзян;

(які далей называецца "падатак Рэспублікі Беларусь").

2. Дадзенае Пагадненне распаўсюджваецца таксама на любыя па-
добныя або па сутнасці аналагічныя падаткі, якія будуць спаганяць-
ца любой з Дагаворных Дзяржаў пасля даты падпісання дадзенага Па-

гаднення ў дадатку да падаткаў, упамянутых у пункце I або замест іх.

3. Падаткі, упамянутыя ў гэтым артыкуле, не ўключаюць штрафы або працэнты, спаганяемыя любой Дагаворнай Дзяржавай у адносінах падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне.

А Р Т Ы К У Л 3

Агульныя азначэнні

I. У дадзеным Пагадненні, калі з кантэксту не вынікае іншае:

а) тэрміны "адна Дагаворная Дзяржава" і "другая Дагаворная Дзяржава" абазначаюць, у залежнасці ад кантэксту, Рэспубліку Польшча або Рэспубліку Беларусь;

б) тэрмін "асоба" абазначае фізічную асобу або любую юрыдычную асобу;

в) тэрмін "кампетэнтны орган" абазначае: у адносінах да Рэспублікі Польшча – Міністра фінансаў або яго паўнамоцнага прадстаўніка;

прямаяніцельна да Рэспублікі Беларусь – Міністэрства фінансаў Рэспублікі Беларусь або яго паўнамоцнага прадстаўніка;

г) выраз "міжнародная перавозка" абазначае ўсякую перавозку, сушай, морам, па паветру, рачным, трубаправадным транспартам, што ажыццяўляецца асобай, месцазнаходжанне якой або месца фактычнага кіравання знаходзіцца на тэрыторыі Дагаворнай Дзяржавы, за выключэннем выпадкаў, калі перавозкі ажыццяўляюцца толькі паміж пунктамі, размешчанымі ў другой Дагаворнай Дзяржаве;

д) тэрмін "тэрыторыя" абазначае:

– у адносінах Рэспублікі Польшча – тэрыторыю Рэспублікі Польшча, тэрытарыяльныя воды, а таксама эканамічную зону і кантынентальны шэльф у адносінах якіх Рэспубліка Польшча можа ажыццяўляць суверэнныя правы і юрысдыкцыю ў адпаведнасці з міжнародным правам і ў якіх дзейнічае падатковае заканадаўства Рэспублікі Польшча;

– што ў адносінах Рэспублікі Беларусь – тэрыторыю, якая утварае дзяржаўную тэрыторыю Рэспублікі Беларусь на якой дзейнічае падатковае заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

2. Што датычыцца прымянення дадзенага Пагаднення Дагаворнай Дзяржавы, то любы тэрмін, не вызначаны ў ім, мае, калі з кантэксту не вынікае іншага, тое значэнне, якое ён мае па законах гэтай Дагаворнай Дзяржавы ў дачыненні да падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне.

А Р Т Ы К У Л 4

Асоба з пастаянным месцазнаходжаннем

1. Для мэт дадзенага Пагаднення тэрмін "асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у Дагаворнай Дзяржаве" абазначае любую асобу, якая па законах гэтай Дагаворнай Дзяржавы належыць падаткаабкладанню ў ёй на падставе пражывання, пастаяннага месцазнаходжання, знаходжання кіруючага органа або любога іншага аналагічнага крытэрыя.

2. Калі ў адпаведнасці з палажэннямі пункта 1 фізічная асоба з'яўляецца асобай з пастаянным месцапражываннем у абедзвюх Дагаворных Дзяржавах, яе становішча вызначаецца наступным чынам:

а) яна лічыцца асобай з пастаянным месцапражываннем у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яна мае пастаяннае жыллё; калі яна мае пастаяннае жыллё ў абедзвюх Дагаворных Дзяржавах, яна лічыцца асобай з пастаянным месцапражываннем у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яна мае больш цесныя асабістыя і эканамічныя сувязі (цэнтр жыццёвых інтарэсаў);

б) калі Дагаворная Дзяржава, у якой знаходзіцца цэнтр яе жыццёвых інтарэсаў, не можа быць вызначана, або калі яна не мае пастаяннага жылля ні ў адной з Дагаворных Дзяржаў, яна лічыцца асобай з пастаянным месцапражываннем у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яна звычайна пражывае;

в) калі яна звычайна пражывае ў абедзвюх Дагаворных Дзяржавах або калі яна звычайна не пражывае ні ў адной з іх, яна лічыцца асобай з пастаянным месцапражываннем у той Дагаворнай Дзяржаве, грамадзянінам якой яна з'яўляецца;

г) калі кожная Дагаворная Дзяржава лічыць яе сваім грамадзянінам або калі яна не з'яўляецца грамадзянінам ніводнай з іх, кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў вырашаюць пытанне на ўзаемнай згодзе.

3. Калі ў адпаведнасці з палажэннямі пункта I асоба, якая не з'яўляецца фізічнай асобай, мае пастаяннае месцазнаходжанне ў абедзвюх Дагаворных Дзяржавах, яна лічыцца асобай з пастаянным месцазнаходжаннем у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой размешчаны яе фактычны кіруючы орган.

А Р Т Ы К У Л 5

Пастаяннае прадстаўніцтва

1. Для мэт дадзенага Пагаднення тэрмін пастаяннае прадстаўніцтва абазначае любое пастаяннае месца дзейнасці, праз якое асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве поўнамоцна або часткова ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве.

2. Тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" ўключае ў сябе ў прыватнасці:

- а) месца кіравання;
- б) аддзяленне;
- в) кантору;
- г) фабрыку;
- д) майстэрню;
- е) руднік, нафтавую або газавую свідравіну, кар'ер або любое іншае месца здабычы прыродных рэсурсаў;
- ж) склад асобы, якая дае складскія памяшканні іншым асобам;
- з) памяшканне, якое выкарыстоўваецца для збыту прадукцыі або атрымання ці размяшчэння заказаў;
- і) будаўнічую пляцоўку або будаўнічы, мантажны ці зборачны аб'ект, калі яны існуюць на працягу перыяду, што перавышае 12 месяцаў.

Аднак кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў могуць у асобных выпадках і па ўзаемнай згодзе лічыць такога роду дзейнасць як тую, якая не стварае пастаяннае прадстаўніцтва таксама ў выпадках, калі працягласць работ на будаўнічай пляцоўцы, на будаўнічым ці зборачным аб'екце перавышае 12 месяцаў.

3. Нягледзячы на папярэднія палажэнні дадзенага артыкула, тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" не ўключае ў сябе:

- а) выкарыстанне збудаванняў выключна ў мэтах захавання або

дэманстрацыі тавараў для асобы;

б) утрыманне запасаў тавараў, якія належаць гэтай асобе, толькі ў мэтах захавання, дэманстрацыі або пастаўкі ў трэція краіны;

в) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для пакупкі тавараў або вырабаў ці для збору інфармацыі для асобы;

г) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для мэт ажыццяўлення для асобы рэкламнай дзейнасці або навуковых даследаванняў, ці для любой іншай дзейнасці падрыхтоўчага або дапаможнага характару;

д) утрыманне запасаў тавараў або вырабаў, якія належаць гэтай асобе, толькі для мэт перапрацоўкі іншай асобай.

4. Нягледзячы на палажэнні пунктаў I і 2, калі асоба – іншая чым агент з незалежным статусам, да якога прымяняецца пункт 5 – дзейнічае ў адной Дагаворнай Дзяржаве ад імя асобы з пастаянным месцазнаходжаннем у другой Дагаворнай Дзяржаве, то лічыцца, што гэтая асоба мае пастаяннае прадстаўніцтва ў першай упамянутай Дагаворнай Дзяржаве, калі:

а) яна валодае і звычайна карыстаецца ў гэтай Дагаворнай Дзяржаве паўнамоцтвамі заключаць кантракты ад імя гэтай асобы ў адносінах любой дзейнасці, калі толькі яе дзейнасць не абмежавана пакупкай вырабаў і тавараў для зазначанай асобы;

б) яна не валодае такімі паўнамоцтвамі, але звычайна мае ў першай упамянутай Дагаворнай Дзяржаве запас вырабаў або тавараў, з якіх рэгулярна адгружае вырабы або тавары ад імя ўпамянутай асобы.

5. Асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве не будзе разглядацца як маючая пастаяннае прадстаўніцтва ў другой Дагаворнай Дзяржаве толькі на той падставе, што яна ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве праз брокера, камісіянера або другога агента з незалежным статусам пры ўмове, што гэтыя асобы дзейнічаюць у рамках сваёй звычайнай прафесіянальнай дзейнасці.

6. Той факт, што асоба (якая не з'яўляецца фізічнай асобай), якая мае пастаяннае месцазнаходжанне ў адной Дагаворнай Дзяржаве кантраліруе або кантраліруецца асобай (якая не з'яўляецца фізічнай асобай), якая мае пастаяннае месцазнаходжанне ў другой Да-

гаворнай Дзяржаве або ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве (праз пастаяннае прадстаўніцтва або іншым чынам) не будзе з'яўляцца падставай для таго, каб лічыць адну з гэтых асоб пастаянным прадстаўніцтвам другой асобы.

А Р Т Ы К У Л 6

Даходы ад нерухомай маёмасці

1. Даходы, якія атрымлівае асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве ад нерухомай маёмасці (уключаючы даходы ад сельскай і лясной гаспадаркі), што знаходзіцца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, абкладаюцца падаткам у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве.

2. Тэрмін "нерухомая маёмасць" мае тое значэнне, якое ён мае па заканадаўству Дагаворнай Дзяржавы, у якой знаходзіцца гэтая маёмасць.

3. Палажэнні пункта 1 прымяняюцца да даходаў, якія атрымліваюцца ад прамога скарыстання, здачы ўнаём або выкарыстання нерухомай маёмасці ў любой іншай форме.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 3 прымяняюцца да даходаў ад нерухомай маёмасці асобы з пастаянным месцазнаходжаннем, а таксама да даходаў ад нерухомай маёмасці, якая скарыстоўваецца для ажыццяўлення незалежных асабістых паслуг.

А Р Т Ы К У Л 7

Прыбытак ад камерцыйнай дзейнасці

1. Прыбытак асобы з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дагаворнай Дзяржаве, калі толькі гэтая асоба не ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва. Калі асоба ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць, як зазначана вышэй, прыбытак дадзенай асобы абкладаецца падаткам у другой Дагаворнай Дзяржаве, але толькі ў той частцы, якая прама ці ўскосна адносіцца да гэтага пастаяннага прадстаўніцтва.

2. З улікам палажэнняў пункта 3 дадзенага артыкула, калі

асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва, то ў кожнай Дагаворнай Дзяржаве гэтаму пастаяннаму прадстаўніцтву залічваецца прыбытак, што яно магло б атрымаць, у выпадку, калі б яно было асобнай самастойнай асобай, якая ажыццяўляе такую ж або аналагічную дзейнасць у такіх або аналагічных умовах і дзейнічае цалкам незалежна ад асобы, пастаянным прадстаўніцтвам якой яно з'яўляецца.

3. Пры вызначэнні прыбытку пастаяннага прадстаўніцтва дапускаецца вылік расходаў, звязаных з дзейнасцю гэтага пастаяннага прадстаўніцтва, уключаючы кіраўніцкія і агульнаадміністрацыйныя расходы, якія былі панесены як у Дагаворнай Дзяржаве, дзе размешчана пастаяннае прадстаўніцтва, так і за яго межамі.

4. Па меры таго, што вызначэнне ў Дагаворнай Дзяржаве прыбытку, які адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва на аснове прапарцыянальнага размеркавання агульнай сумы прыбытку прадпрыемства яго розным падраздзяленням, з'яўляецца звычайнай практыкай, нішто ў пункце 2 не перашкаджае Дагаворнай Дзяржаве вызначыць падаткаабкладаемы прыбытак пры дапамозе такога размеркавання, як гэта дыктуецца практыкай; выбраны метада размеркавання павінен даваць вынікі, якія адпавядаюць прынцыпам, што змешчаны ў гэтым артыкуле.

5. Ніякі прыбытак не адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва на аснове толькі закупу пастаянным прадстаўніцтвам вырабаў або тавараў для прадпрыемстваў.

6. Для мэт папярэдніх пунктаў прыбытак, які адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва, будзе вызначацца штогод адным і тым жа метадам, калі толькі не будзе дастатковай і важкай прычыны для яго змянення.

7. Калі прыбытак уключае віды даходаў, якія разглядаюцца асобна ў іншых артыкулах дадзенага Пагаднення, палажэнні гэтых артыкулаў не закранаюцца палажэннямі дадзенага артыкула.

А Р Т Ы К У Л 8

Міжнародныя перавозкі

1. Прыбытак, што атрымлівае асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве ад эксплуатацыі марскіх, рачных, паветраных судоў, сродкаў наземнага транспарту ў міжнародных перавозках, абкладаецца падаткам толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, у якой знаходзіцца месца фактычнага кіравання прадпрыемства.

2. Для мэт дадзенага Пагаднення даход ад міжнародных перавозак уключае даход, які атрымліваецца ад прамога карыстання, здачы ў арэнду або скарыстання ў любой іншай форме транспартных сродкаў, зазначаных у пункце 1 дадзенага артыкула, уключаючы выкарыстанне, утрыманне або здачу ў арэнду кантэйнераў і абсталявання, што адносіцца да іх.

3. Палажэнні пункта 1 і 2 прымяняюцца таксама да прыбытку ад удзелу ў пуле, сумесным прадпрыемстве або міжнароднай арганізацыі па эксплуатацыі транспартных сродкаў.

А Р Т Ы К У Л 9

Асацыіраваныя прадпрыемствы

Калі прадпрыемства Дагаворнай Дзяржавы прама або ўскосна ўдзельнічае ў кіраванні, кантролі або капітале прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы, і паміж двума прадпрыемствамі ў іх камерцыйных і фінансавых узаемаадносінах ствараюцца або ўстанаўліваюцца ўмовы, якія адрозніваюцца ад тых, якія мелі б месца паміж двума незалежнымі прадпрыемствамі, то ў выпадку, калі Дагаворная Дзяржава ўключае ў даходы прадпрыемства, што ўдзельнічае ў кіраванні, кантролі або капітале прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы і адпаведна абкладае падаткам прыбытак, па якому прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы абкладаецца падаткам у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве, тады першая Дагаворная Дзяржава павінна зрабіць уступкі ў суме падатку, спаганяемага з гэтага прыбытку ў другой Дагаворнай Дзяржаве.

А Р Т Ы К У Л ІО

Дывідэнды

1. Дывідэнды, якія выплачвае асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве, асобе з пастаянным месцазнаходжаннем у другой Дагаворнай Дзяржаве могуць абкладацца падаткамі ў гэтай Другой Дагаворнай Дзяржаве.

2. Аднак, такія дывідэнды могуць абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой асоба, якая выплачвае дывідэнды, мае пастаяннае месцазнаходжанне, і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дагаворнай Дзяржавы, але толькі атрымальнік дывідэндаў фактычна мае на іх права, спаганяемы падатак не павінен перавышаць:

а) 10% агульнай сумы дывідэндаў, калі асоба фактычна мае права на дывідэнды, і гэтая асоба з'яўляецца ўладальніцай больш як 30% капіталу асобы, якая выплачвае дывідэнды;

б) 15% агульнай сумы дывідэндаў ва ўсіх іншых выпадках.

Дадзены пункт не закранае падаткаабкладанне асобы ў адносінах прыбытку, з якога выплачваюцца дывідэнды.

3. Тэрмін "дывідэнды" пры выкарыстанні ў дадзеным артыкуле абазначае даход ад акцый або іншых праў, якія не з'яўляюцца даўгавымі патрабаваннямі, што даюць права на ўдзел у прыбытку, а таксама даход ад другіх карпаратыўных праў, якія належаць такому ж падатковаму рэгуляванню як даходы ад акцый, у адпаведнасці з заканадаўствам той Дагаворнай Дзяржавы, у якой юрыдычная асоба, што ажыццяўляе размеркаванне прыбытку, мае пастаяннае месцазнаходжанне.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі асоба, якая фактычна мае права на дывідэнды, з'яўляючыся асобай з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой асоба, што выплачвае дывідэнды, мае пастаяннае месцазнаходжанне, праз пастаяннае прадстаўніцтва, размешчанае ў гэтай Дагаворнай Дзяржаве, і ўдзел, у адносінах якога выплачваюцца дывідэнды, сапраўды звязаны з гэтым пастаянным прадстаўніцтвам. У гэтым выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або І4.

А Р Т Ы К У Л І І

Працэнты

1. Працэнты, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца асобе з пастаянным месцазнаходжаннем у другой Дагаворнай Дзяржаве, могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве.

2. Аднак такія працэнты могуць таксама абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яны ўзнікаюць і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дагаворнай Дзяржавы, але калі атрымальнік фактычна мае права на працэнты, спаганяемы падатак не павінен перавышаць 10 працэнтаў валавай сумы працэнтаў.

3. Нягледзячы на палажэнні пункта 2, працэнты, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве, вызваляюцца ад падаткаабкладання ў гэтай Дагаворнай Дзяржаве ў размеры, адобраным Урадам гэтай Дагаворнай Дзяржавы, калі гэтыя працэнты атрыманы і фактычнае права на іх мае любая асоба, якая з'яўляецца асобай з пастаянным месцазнаходжаннем у другой Дагаворнай Дзяржаве пры ўмове, што здзелка, у выніку якой узнікае даўгавое патрабаванне, была адобрана Урадам першай названай Дагаворнай Дзяржавы.

4. Тэрмін "працэнты" пры выкарыстанні ў дадзеным артыкуле абазначае даход ад даўгавых патрабаванняў любога віду, банкаўскіх укладаў, урадавых пазык, а таксама любы іншы даход, які разглядаецца як працэнты ў адпаведнасці з заканадаўствам Дагаворнай Дзяржавы, у якой узнікае такі даход. Для мэт дадзенага артыкула штрафы, спаганяемыя ў сувязі з пратэрміноўкай плацяжу, не разглядаюцца як працэнты.

5. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі асоба, якая фактычна мае права на працэнты, з'яўляючыся асобай з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой узнікае даход ад працэнтаў, праз размешчанае ў ёй пастаяннае прадстаўніцтва, а даўгавое патрабаванне, у адносінах якога выплачваюцца працэнты, сапраўды звязана з такім пастаянным прадстаўніцтвам. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або 14.

6. Лічыцца, што працэнты ўзнікаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам з'яўляецца сама гэтая Дагаворная Дзяржава,

яе падраздзяленне, мясцовыя органы ўлады або асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у гэтай Дагаворнай Дзяржаве. Калі, аднак, асоба, якая выплачвае працэнты, незалежна ад таго, мае яна пастаяннае месцазнаходжанне ў Дагаворнай Дзяржаве або не мае ў Дагаворнай Дзяржаве пастаяннае прадстаўніцтва, у сувязі з якім узнікла запазычанасць, па якой выплачваўца працэнты, і расходы па выплаце працэнтаў нясе гэтае прадстаўніцтва, тады лічыцца, што гэтыя працэнты ўзнікаюць у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой знаходзіцца пастаяннае прадстаўніцтва.

7. Калі з прычыны асобых адносін паміж плацельшчыкам і асобай, якая фактычна мае права на працэнты, або паміж імі абодвума і трэцяй асобай сума працэнтаў, што адносіцца да даўгавых патрабаванняў, у сувязі з якімі яны выплачваўца, перавышае суму, якая была бы ўзгоднена паміж плацельшчыкам і асобай, што фактычна мае на іх права, пры адсутнасці такіх адносін, палажэнні дадзенага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй названай сумы.

У такім выпадку лішняя частка плацяжу па-ранейшаму абкладаецца падаткам у адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дагаворнай Дзяржавы, з улікам іншых палажэнняў дадзенага Пагаднення.

А Р Т Ы К У Л 12

Раялці

1. Раялці, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваўца асобе з пастаянным месцазнаходжаннем у другой Дагаворнай Дзяржаве, абкладаюцца падаткам у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве.

2. Тэрмін "раялці" пры выкарыстанні ў дадзеным артыкуле абазначае плацяжы любога віду, атрыманыя ў якасці ўзнагароджання за карыстанне, або за даванне права выкарыстання аўтарскіх праў на творы літаратуры, мастацтва і навукі, уключаючы кінафільмы або фільмы і плёнкі, што выкарыстоўваюцца для радыёвяшчання або тэлебачання, любога патэнта, таварнага знака, чарцяжа ці мадэлі, схемы, формулы або працэсу, або за выкарыстанне ці прадастаўленне права выкарыстання прамысловага, камерцыйнага або навуковага абсталавання, або за інфармацыю адносна прамысловага, камерцыйнага або навуковага вопыту.

3. Палажэнні пункта I не прымяняюцца, калі асоба, якая фактычна мае права на раялці, з'яўляючыся асобай з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой узнікаюць раялці, праз размешчанае ў ёй пастаяннае прадстаўніцтва, і права, маёмасць або кантракт, на аснове якіх выплачваюцца раялці, сапраўды звязаны з такім пастаянным прадстаўніцтвам. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або I4.

4. Разумеецца, што раялці узнікаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам выступае сама Дагаворная Дзяржава, яе падраздзяленні, мясцовы орган улады або асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у ёй. Калі аднак, раялці выплачваюцца пастаянным прадстаўніцтвам, размешчаным у Дагаворнай Дзяржаве, лічыцца, што раялці узнікаюць у той Дагаворнай Дзяржаве, дзе знаходзіцца такое пастаяннае прадстаўніцтва.

Калі, аднак, раялці выплачваюцца пастаянным прадстаўніцтвам, размешчаным у Дагаворнай Дзяржаве, то лічыцца, што раялці узнікаюць у той Дагаворнай Дзяржаве, дзе знаходзіцца такое пастаяннае прадстаўніцтва.

5. Калі з прычыны асаблівых адносін паміж плацельшчыкам і асобай, якая фактычна мае права на даходы, або імі абодвума і іншай асобай, сума раялці перавышае суму, якая была бы выплачана пры адсутнасці такіх адносін, палажэнні дадзенага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй названай сумы. У такім выпадку залішняя частка плацяжоў па-ранейшаму абкладаецца падаткам у адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дагаворнай Дзяржавы, з улікам іншых палажэнняў дадзенага Пагаднення.

А Р Т Ы К У Л I3

Прырост вартасці ад адчужэння

I. Прырост вартасці, што атрымлівае асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве ад адчужэння нерухомай маёмасці, аб якой гаварылася ў артыкуле 6, размешчанай у другой Дагаворнай Дзяржаве, абкладаецца падаткам у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве.

2. Прырост вартасці ад адчужэння нерухомай маёмасці, якая складае частку маёмасці пастаяннага прадстаўніцтва, якую асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, уключаючы прырост вартасці ад адчужэння гэтага пастаяннага прадстаўніцтва (аднаго або разам з усёй маёмасцю), абкладаецца падаткам у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве.

3. Прырост вартасці ад адчужэння марскіх або паветраных судоў, якія выкарыстоўваюцца ў міжнародных перавозках або маёмасці, якая датычыцца іх выкарыстання, абкладаецца падаткам толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, у якой асоба, якая адчужае маёмасць, мае пастаяннае месцазнаходжанне.

4. Прырост вартасці ад адчужэння любой маёмасці, акрамя пералічанага ў пунктах 1, 2, 3 абкладаецца падаткам толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, у якой асоба, што адчужае маёмасць, мае пастаяннае месцазнаходжанне.

А Р Т Ы К У Л 14

Незалежныя індывідуальныя паслугі

1. Даход, які атрымлівае асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве за прафесіянальныя паслугі або іншую дзейнасць незалежнага характару, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дагаворнай Дзяржаве, за выключэннем выпадкаў, калі гэтая асоба мае пастаянную базу ў другой Дагаворнай Дзяржаве для ажыццяўлення гэтай дзейнасці. Калі яна мае такую базу, даход абкладаецца падаткам у другой Дагаворнай Дзяржаве, але толькі па даходу, які можа быць аднесены да гэтай базы.

2. Тэрмін "прафесійныя паслугі" уключае, у прыватнасці, незалежную навуковую, літаратурную, артыстычную, адукацыйную або выкладчыцкую дзейнасць, таксама, як і незалежную дзейнасць урачоў, адвакатаў, інжынераў, архітэктараў, зубных урачоў і бухгалтараў.

А Р Т Ы К У Л 15

Даходы ад работы па найму

1. З улікам палажэнняў артыкулаў 16, 18, 19, 20 жалаванне, заработная плата і іншыя падобныя ўзнагароджанні, якія атрымлівае асоба з пастаянным месцапражываннем у адной Дагаворнай Дзяржаве ў адносінах работы па найму, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дагаворнай Дзяржаве, калі толькі работа па найму не ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве. Калі работа па найму ажыццяўляецца такім чынам, атрыманыя ў сувязі з гэтым узнагароджанні абкладаюцца падаткам у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве.

2. Нягледзячы на палажэнні пункта 1, узнагароджанні, якія атрымлівае асоба з пастаянным месцапражываннем у адной Дагаворнай Дзяржаве ў адносінах работы па найму, ажыццяўляемай у другой Дагаворнай Дзяржаве, абкладаюцца падаткам толькі ў першай названай Дагаворнай Дзяржаве, калі:

а) атрымальнік знаходзіцца ў другой Дагаворнай Дзяржаве на працягу перыяду або перыядаў, якія не перавышаюць увогуле 183 дзён у адпаведным фінансавым годзе, і

б) узнагароджанні выплачваюцца наймальнікам або ад імя наймальніка, які не з'яўляецца асобай з пастаянным месцазнаходжаннем у другой Дагаворнай Дзяржаве, і

в) расходы па выплаце ўзнагароджанняў не нясе пастаяннае прадстаўніцтва, якое наймальнік мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве.

3. Нягледзячы на папярэднія палажэнні дадзенага артыкула ўзнагароджанні, атрымліваемыя ў адносінах работы па найму, ажыццяўляемай на борце транспартнага сродку, што выкарыстоўваецца ў міжнародных перавозках, абкладаюцца падаткам Дагаворнай Дзяржавы, у якой знаходзіцца фактычна кіруючы орган прадпрыемства.

А Р Т Ы К У Л 16

Ганарары дырэктараў

Ганарары дырэктараў і іншыя падобныя выплаты, якія атрымлівае асоба з пастаянным месцапражываннем у адной Дагаворнай Дзяржаве ў якасці члена савета дырэктараў або другога аналагічнага органа ці любой іншай юрыдычнай асобы, якая з'яўляецца асобай з пастаянным месцазнаходжаннем у другой Дагаворнай Дзяржаве, абкладаюцца падаткамі ў гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве.

А Р Т Ы К У Л 17

Даход, які атрымліваюць работнікі мастацтваў і спартсмены

1. Нягледзячы на палажэнні артыкулаў 14 і 15, даход, які атрымлівае асоба з пастаянным месцапражываннем у адной Дагаворнай Дзяржаве ў якасці работніка мастацтваў, такога, як артыст тэатра, кіно, радыё або тэлебачання, або музыканта ці ў якасці спартсмена, ад яго асабістай дзейнасці як такой, ажыццяўляемай у другой Дагаворнай Дзяржаве, абкладаецца падаткам у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве.

2. У выпадку, калі даход у адносінах асабістай дзейнасці, ажыццяўляемай работнікам мастацтваў або спартсменам у такой яго якасці, налічваецца не самаму работніку мастацтваў або спартсмену, а другой асобе, гэты даход, нягледзячы на палажэнні артыкулаў 7, 14, 15 абкладаецца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой ажыццяўляецца дзейнасць работніка мастацтваў або спартсмена.

А Р Т Ы К У Л 18

Пенсіі

Любая пенсія, акрамя той, на якую распаўсюджваюцца палажэнні пункта 2 артыкула 19, атрыманая асобай з пастаянным месцапражываннем у адной Дагаворнай Дзяржаве з крыніц у другой Дагаворнай Дзяржаве, абкладаецца падаткам толькі ў першай названай Дагаворнай Дзяржаве.

А Р Т Ы К У Л 19

Дзяржаўная служба

1. а) Узнагароджанне, іншае чым пенсія, якое выплачваецца Дагаворнай Дзяржавай або яго палітыка-адміністрацыйным падраздзяленнем фізічнай асобе ў адносінах паслуг, што аказваецца гэтай Дзяржавай або яе палітыка-адміністрацыйнаму падраздзяленню, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дагаворнай Дзяржаве;

б) Аднак такое ўзнагароджанне абкладаецца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі паслугі ажыццяўляюцца ў гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве і атрымальнік з'яўляецца грамадзянінам гэтай другой Дагаворнай Дзяржавы.

2. а) Любая пенсія, выплачваемая Дагаворнай Дзяржавай або яе падраздзяленнем або мясцовым органам улады ці з фондаў, створаных імі, фізічнай асобе ў адносінах паслуг, аказаных гэтай Дагаворнай Дзяржавай, падраздзяленню або органу ўлады, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дагаворнай Дзяржаве;

б) Аднак такая пенсія абкладаецца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі фізічная асоба з'яўляецца асобай з пастаянным месцапражываннем у гэтай Дагаворнай Дзяржаве або яе грамадзянінам.

3. Палажэнне артыкулаў 15, 16 і 18 прымяняюцца да ўзнагароджанняў і пенсій у адносінах паслуг, якія аказваюцца ў сувязі з камерцыйнай дзейнасцю.

А Р Т Ы К У Л 20

Студэнты

1. Студэнт або практыкант, які з'яўляецца або з'яўляўся асобай з пастаянным месцапражываннем у адной з Дагаворных Дзяржаў непасрэдна перад прыездам у другую Дагаворную Дзяржаву і які знаходзіцца ў гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве толькі для мэт атрымання адукацыі або праходжання практыкі, вызваляецца ад падаткаў у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве ў адносінах плацяжоў, атрыманых з крыніц за межамі гэтай другой Дагаворнай Дзяржавы для мэт яго ўтрымання, навучання ці практыкі.

А Р Т Ы К У Л 21

Іншыя даходы

1. Віды даходаў асобы з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве, спецыяльна не названыя ў папярэдніх артыкулах дадзенага Пагаднення абкладаюцца падаткамі толькі ў гэтай Дагаворнай Дзяржаве.

2. Палажэнні пункта 1 не прымяняюцца да даходу, калі атрымальнік такога даходу, з'яўляючыся асобай з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва і прадастаўляе ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя індывідуальныя паслугі і права, у сувязі з якім атрыманы даход, сапраўды звязана з такім пастаянным прадстаўніцтвам. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або 14.

А Р Т Ы К У Л 22

Маёмасць

1. Нерухомая маёмасць, зазначаная ў артыкуле 6, якая з'яўляецца ўласнасцю асобы з пастаянным месцазнаходжаннем у Дагаворнай Дзяржаве, размешчаная ў другой Дагаворнай Дзяржаве, належыць падаткаабкладанню ў той другой Дагаворнай Дзяржаве.

2. Нерухомая маёмасць, што складае частку маёмасці пастаяннага прадстаўніцтва, якую прадпрыемства Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве або нерухомая маёмасць, належная прадстаўніцтву, якую асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у Дагаворнай Дзяржаве мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве з мэтай выканання незалежных індывідуальных паслуг, належыць падаткаабкладанню ў той другой Дагаворнай Дзяржаве.

3. Маёмасць, прадстаўленая марскімі і паветранымі судамі, сродкамі дарожнага транспарту, кантэйнерамі, што эксплуатаюцца ў міжнародных перавозках, або судамі рачнога транспарту, або нерухомай маёмасцю, звязанай з эксплуатацыяй гэтых марскіх, паветраных і рачных судоў, абкладаецца падаткам толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, у якой знаходзіцца фактычна кіруючы орган прадпрыемства.

4. Любыя іншыя часткі маёмасці асобы з пастаянным месцазнаходжаннем у Дагаворнай Дзяржаве абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дагаворнай Дзяржаве.

А Р Т Ы К У Л 23

Устраненне двайнога падаткаабкладання

1. Калі асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве атрымлівае даход або мае маёмасць, якая ў адпаведнасці з дадзеным Пагадненнем можа абкладацца падаткам у другой Дагаворнай Дзяржаве, тады першая Дагаворная Дзяржава вызваліць такі даход або маёмасць ад падатку ў адпаведнасці з пунктам 2.

2. Калі асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве атрымлівае даходы, якія ў адпаведнасці з артыкуламі ІО і ІІ могуць належаць падаткаабкладанню ў другой Дагаворнай Дзяржаве, тады першая Дагаворная Дзяржава дазволіць на адлічэнне ад падаходнага падатку той асобы, суму роўную падатку, аплачанаму ў той другой Дагаворнай Дзяржаве. Аднак, такое адлічэнне не будзе перавышаць суму падатку першай Дагаворнай Дзяржавы на такі даход, разлічанага ў адпаведнасці з яе падатковым заканадаўствам і правіламі.

А Р Т Ы К У Л 24

Пазбяганне падатковай дыскрымінацыі

1. Асобы адной Дагаворнай Дзяржавы не будуць падпадаць у другой Дагаворнай Дзяржаве пад іншае або больш цяжкае падаткаабкладанне, чым падаткаабкладанне, якому належаць асобы гэтай другой Дагаворнай Дзяржавы пры тых жа акалічнасцях.

2. Падаткаабкладанне пастаяннага прадстаўніцтва, якое прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, не павінна быць меней спрыяльным у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве, чым падаткаабкладанне прадпрыемстваў, якія ажыццяўляюць падобную дзейнасць у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве.

3. Прадпрыемствы адной Дагаворнай Дзяржавы, капітал якіх поўнасю або часткова належыць адной або некалькім асобам або прама ці ўскосна кантралюецца адной або некалькімі асобамі другой Дагаворнай Дзяржавы, не павінны ў першай Дагаворнай Дзяржаве падпадаць пад больш цяжкае падаткаабкладанне, чым падаткаабкладанне, пад якое падпадаюць падобныя прадпрыемствы першай Дагаворнай Дзяржавы.

А Р Т Ы К У Л 25

Урэгуляванне спрэчных пытанняў

1. Калі асоба з пастаянным месцазнаходжаннем у адной Дагаворнай Дзяржаве лічыць, што дзеянні адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржаў прыводзяць або прывядуць да падаткаабкладання яе не ў адпаведнасці з дадзеным Пагадненнем, яна можа, нягледзячы на сродкі абароны, прадугледжаныя нацыянальнымі заканадаўствамі гэтых Дагаворных Дзяржаў, прадставіць заяву кампетэнтнаму органу Дагаворнай Дзяржавы, асобай з пастаянным месцазнаходжаннем у якой яна з'яўляецца. Заява павінна быць прадстаўлена на працягу трох гадоў з даты атрымання паведамлення аб дзеяннях, якія даюць падставу для падаткаабкладання не ў адпаведнасці з дадзеным Пагадненнем.

2. Кампетэнтны орган будзе імкнуцца, калі ён палічыць заяву абгрунтаванай і калі ён сам не зможа прыйсці да здавальняючага рашэння, вырашыць пытанне па ўзаемнай згодзе з кампетэнтным органам другой Дагаворнай Дзяржавы, з мэтай пазбягання падаткаабкладання, якое не адпавядае дадзенаму Пагадненню.

3. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў будуць імкнуцца вырашаць па ўзаемнай згодзе любыя цяжкасці або сумненні, якія ўзнікаюць пры тлумачэнні або прымяненні дадзенага Пагаднення, яны могуць таксама кансультавацца для мэт устранення двайнога падаткаабкладання ў выпадках, не прадугледжаных гэтым Пагадненнем.

4. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў могуць у вызначаным парадку ўступаць у кантакты адзін з адным для мэт дасягнення згоды ў сэнсе папярэдніх пунктаў. Калі будзе пажадана для дасягнення згоды правесці вусны абмен думкамі, такі абмен думкамі можа мець месца ў камісіі, якая складаецца з прадстаўнікоў кампетэнтных органаў Дагаворных Дзяржаў.

А Р Т Ы К У Л 26

Абмен інфармацыі

І. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў будуць у межах, дапушчальных іх унутраным заканадаўствам абменьвацца такой інфармацыяй (уключаючы дакументы), якая неабходна для выканання палажэнняў гэтага Пагаднення або ўнутранага заканадаўства Дагаворных Дзяржаў, якое датычыцца падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне, у той ступені, у якой падаткаабкладанне па гэтаму заканадаўству не супярэчыць гэтаму Пагадненню, у асаблівасці для прадукілення давання недакладных звестак або ўхілення ад уплаты такіх падаткаў. Любая інфармацыя, атрыманая Дагаворнай Дзяржавай, будзе лічыцца канфідэнцыяльнай таксама, як і інфармацыя, атрыманая па ўнутранаму заканадаўству гэтай Дагаворнай Дзяржавы. Аднак, калі ў перадаючай інфармацыю Дагаворнай Дзяржаве яна лічыцца канфідэнцыяльнай, яна будзе раскрыта толькі асобам або органам (уключаючы суды і адміністрацыйныя органы), звязаным з вызначэннем, спагнаннем, прымусовым спагнаннем або выкананнем рашэнняў у адносінах падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне, або разборам заяў у адносінах такіх падаткаў. Такія асобы або органы будуць выкарыстоўваць інфармацыю толькі для такіх мэт, але могуць раскрываць інфармацыю ў ходзе адкрытага судовага пасяджэння або пры прыняцці юрыдычных рашэнняў. Абмен інфармацыяй або дакументамі будзе праводзіцца таксама па просьбе ў адносінах асобных выпадкаў.

2. Ні ў якім выпадку палажэнні пункта І не будуць тлумачыцца як абавязваючыя адну Дагаворную Дзяржаву:

а) праводзіць адміністрацыйныя меры, якія супярэчаць заканадаўству або адміністрацыйнай практыцы гэтай або іншай Дагаворнай Дзяржавы;

б) даваць інфармацыю, якую нельга атрымаць па заканадаўству або ў ходзе звычайнай адміністрацыйнай практыкі гэтай або другой Дагаворнай Дзяржавы;

в) даваць інфармацыю, якая раскрывае гандлёвую, прамысловую, камерцыйную або прафесійную тайну або гандлёвы працэс ці інфармацыю, раскрыццё якой супярэчыла б дзяржаўнай палітыцы.

3. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў будуць інфармаваць адзін аднаго аб змяненнях, якія адбудуцца ў іх падатковым заканадаўстве.

А Р Т Ы К У Л 27

Дыпламатычная і консульская дзейнасць

Ніякія палажэнні дадзенага Пагаднення не закранаюць падатковых прывілей дыпламатычных або консульскіх служачых, дадзеных агульнымі нормамі міжнароднага права або ў адпаведнасці з палажэннямі спецыяльных пагадненняў.

А Р Т Ы К У Л 28

Уступленне ў сілу

1. Дагаворныя Дзяржавы паведамляюць адна другой па дыпламатычных каналах аб выкананні імі неабходных фармальнасцей, якія патрабуюцца для ўступлення ў сілу дадзенага Пагаднення.

2. Пагадненне ўступіць у сілу праз 30 дзён пасля таго, як будзе перададзена апошняе з прадугледжаных пунктам I гэтага артыкула паведамленняў, і яго палажэнні будуць прымяняцца да падаткаў з даходаў і маёмасці, вызначаным за перыяды, якія пачынаюцца I студзеня або пасля I студзеня календарнага года, што ідзе ўслед за годам, у якім дадзенае Пагадненне ўступіць у сілу.

А Р Т Ы К У Л 29

Спыненне дзеяння

Дадзенае Пагадненне застаецца ў сіле на працягу нявызначанага перыяду. Любая Дагаворная Дзяржава можа спыніць гэтае Пагадненне праз дыпламатычныя каналы, шляхам паведамлення аб заканчэнні тэрміну сама меней за 6 месяцаў да заканчэння любога календарнага года, што ідзе за перыядам у пяць гадоў з даты ўступлення гэтага Пагаднення ў сілу. У гэтым выпадку дадзенае Пагадненне спыняе сваё дзеянне ў адносінах даходаў, узнікаючых у любым фінансавым годзе, які

пачынаецца I студзеня або пасля I студзеня года, што ідзе за календарным годам, у якім дадзена паведамленне аб дэансацыі.

У пасведчанні чаго ніжэйпадпісання, адпаведным чынам на тое ўпаўнаважання падпісалі Пагадненне.

Аформлена ў горадзе Мінску 18 лістапада 1992 года ў двух экзэмплярах, кожны на польскай і беларускай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.

За Урад
Рэспублікі Польшча

H. Suckoche

За Урад
Рэспублікі Беларусь

М. М. М. М. М.